

Sygn. akt II K 786/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Edyta Cieliszak

Protokolant st. sekr. sądowy Beata Siestrzewitowska

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu dnia 30 marca 2017 roku sprawy M. W. s. W. i D. z domu M. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 października 2016 roku w Ł. na ul. (...), województwa (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości / I- badanie 0,84 mg/l, II- badanie 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu/ kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

1. M. W. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
3. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. Na podstawie art. 63§ 4 kk na poczt orzeczonego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 października 2016 roku do dnia 30 marca 2017 roku;
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt IIK 786/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Łukowie ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 26 października 2016r około godziny 10.05 policjanci z KPP Ł., w tym K. B. pełniąc służbę patrolową radiowozem w Ł. na ulicy (...) zatrzymali do kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...), którym okazał się M. W. zamieszkały w Ł. przy ul. (...). Mężczyzna został poddany badaniu na zawartość alkoholu urządzeniem typu alkometr, które to badanie wykazało, że znajdował się w stanie nietrzeźwości- I badanie- 0,84, II badanie 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z tym pojazd przekazano osobie wskazanej przez kierującego a oskarżonego zobowiązano do stawienia się w KPP w Ł..

M. W. nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego M. W. k.49-50, zeznania świadka K. B. k. 50-50v, protokół badania alkometrem z wynikiem badań k.2- 3, dane o karalności k.17, informacje o przestępstwie k.1.

M. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Złożył wyjaśnienia , w których podał, że dzień wcześniej z uwagi na problemy w pracy po powrocie po godzinie 22 wypił z kolegą 0,7 litra wódki. Rano natomiast podjechał samochodem pod sklep (...) na ul. (...), bo w bagażniku miał dużą ilość ulotek, które miał roznieść w okolicy. W samochodzie miał jedno piwo, które wypił. Czuł się dobrze i myślał, że po rozniesieniu ulotek będzie mógł spokojnie usiąść za kierownicą. Przejechał jedynie 50, 70 metrów, kiedy praktycznie przy miejscu zamieszkania został zatrzymany. Oskarżony podawał również szereg okoliczności dotyczących swojej sytuacji osobistej, wskazywał że dojeżdża do pracy do S. i dojazdy pociągiem będą dla niego bardzo uciążliwe. Wskazywał również, że utrzymuje kontakt z dziećmi z pierwszego związku, które zamieszkują poza Ł., w Ś., odwiedza je i zabiera do siebie, być może będzie się starał o powierzenie opieki z uwagi na to, że wobec byłej żony zastosowano areszt tymczasowy. Podkreślał również swój związek z wojskiem jako rezerwista.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Wyjaśnieniom oskarżonego w których przyznaje się do zarzucanego mu czynu, kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości należy dać wiarę.

Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadka K. B., co do których brak jest jakichkolwiek podstaw, by je kwestionować. Są szczegółowe, logiczne, dokładnie opisują przebieg zdarzenia. Spójne z nimi wyjaśnienia oskarżonego, który przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości wraz z dołączonym protokołem z badania stanu trzeźwości urządzeniem alcometr wskazują jednoznacznie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a§1kk. Stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości.

Na uwagę Sądu zasługiwać natomiast muszą wyjaśnienia oskarżonego i wskazana przez niego motywacja, w której wskazał on, że został niejako zmuszony okolicznościami do tego, że usiadł za kierownicą pojazdu, mimo że wypił wcześniej , w późnych godzinach wieczornych dużą ilość wódki (0,7 l z kolegą) i niedługo przed jazdą- alkohol w postaci piwa. Nie kwestionując samej treści wyjaśnień oskarżonego, jako że brak jest dowodów przeciwnych, które jego relację mogłyby zdyskwalifikować, stwierdzić należy, że nie są to okoliczności, które mogłyby go ekskulpować i które mogłyby stanowić takie, które przemawiają za warunkowym umorzeniem wobec niego postępowania karnego.

Oczywiście, co podnosił obrońca oskarżonego, zastosowanie instytucji przewidzianej w art.66 kk i następnych nie jest wyłączone w stosunku do sprawców przestępstw z art.178a§ 1 czy 2 kk ale muszą istnieć owe szczególne okoliczności które pozwoliłyby uznać przypadek oskarżonego za wyjątkowy i skutkować przyjęciem, że zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu jak i stopień winy oskarżonego nie jest znaczny.

Takie okoliczności nie wynikają jednak z wyjaśnień oskarżonego.

Przeciwnie, jako dorosły, od lat funkcjonujący w społeczeństwie, długoletni kierowca, powinien przewidywać, jakie mogą być skutki wypicia alkoholu w późnych godzinach , praktycznie nocnych i „ utrwalenie” tegoż stanu piwem wypitym niedługo przed jazdą. Wiedział też, jakie konsekwencje prawne przewidział obecnie ustawodawca dla kierujących pojazdem, którzy znajdują się w stanie nietrzeźwości, czy są po użyciu alkoholu. Wbrew jego twierdzeniom- nie został **zmuszony** nieprzewidywanymi okolicznościami czy **sprovokowany** do tego, aby usiąść za kierownicę. Nie było żadnego racjonalnego powodu, żeby oskarżony udał się samochodem praktycznie 100 metrów od miejsca zamieszkania po to, żeby przewieźć ciężkie ulotki, które następnie roznosił. Nic nie stało na przeszkodzie temu, żeby po każdą partię tych ulotek udawał się nieco tylko dalej, bo przed swój dom, znajdujący się ok.100 metrów od sklepu. Całkowicie niezrozumiałe jest przy tym wypicie dodatkowo piwa praktycznie tuż przed jazdą. Oskarżony przecież wiedział, że prawo jazdy jest mu niezbędne, zdawał sobie sprawę z charakteru swojej pracy, sytuacji rodzinnej.

Wiedząc o tym- tym bardziej powinien się upewnić, czy może usiąść za kierownicę lub odczekać odpowiedni czas. W tutejszej Komendzie dostępne jest przecież nieodpłatnie urządzenie umożliwiające samodzielne zbadanie się na zawartość alkoholu.

W tej sytuacji uznać należy, że oskarżony świadomie zlekceważył obowiązujący porządek prawny i dopuścił się przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1kk.

Podobne stanowisko zajął też SO w Lublinie rozpoznając apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie wydanego w sprawie IIK 309/16- wyrok z dnia 16 lutego 2017r XI Ka 16/17.

Za czyn ten Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł .Orzekł **obligatoryjny** środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat i również obligatoryjne świadczenie pieniężne z art.43a §2kk w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Kara wymierzona oskarżonemu oraz orzeczone obligatoryjne środki karne są, zdaniem Sądu, współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.. Kara orzeczone nie nosi przy tym cech rażącej surowości, jako że orzeczone przecież została w granicach minimum ustawowego a to w związku z istniejącymi okolicznościami łagodzącymi w postaci przyznania się oskarżonego do winy, dotychczasowej niekaralności, dobrej opinii środowiskowej.

Powinna zatem spełnić wszelkie wymogi z art.53kk.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.627 kpk i art.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

POUCZENIE

1. W terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia wyroku strona , podmiot określony w art. 416, a gdy ustawa przewiduje doręczenie wyroku, od daty jego doręczenia, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, także pokrzywdzony / pokrzywdzona, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego / pokrzywdzonej od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Wniosek powinien zawierać: oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy; oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; treść wniosku; datę i podpis składającego pismo. Za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu. We wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu / oskarżonej, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego / oskarżonej powinien również wskazywać oskarżonego / oskarżoną, którego / której dotyczy § 2. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku.

3. 3(art. 119 k.p.k. i art. 422 § 1 i 2 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez

żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.).

2. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określonymu w art. 416,a pokrzywdzonemu / pokrzywdzonej od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, przysługuje apelacja (art. 444 § 1 k.p.k.).²⁾

3. Termin zawity do wniesienia apelacji wynosi 14 (czternaście) dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem (art. 122 § 2 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k.).

4. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 428 § 1 k.p.k.).

5. Oskarżony / oskarżona ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy (art. 6 k.p.k. i art. 83 § 1 k.p.k.), a strona inna niż oskarżony / oskarżona może ustanowić pełnomocnika (art. 87 § 1 k.p.k.). Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego / oskarżoną pozbawionego / pozbawioną wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba (art. 83 § 1 k.p.k.). Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego (art. 446 § 1 k.p.k.).

6. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika wykląda strona, która go ustanowiła (art. 620 k.p.k.).

7. Oskarżony / oskarżona / pokrzywdzony / pokrzywdzona w wypadku wydania na posiedzeniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie / oskarżyciel posiłkowy / oskarżyciel prywatny nieposiadający / nieposiadająca obrońcy / pełnomocnika może złożyć wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika w celu sporządzenia apelacji. Wnioskujący może zostać obciążony kosztami wyznaczenia takiego obrońcy / pełnomocnika (art. 444 § 2 i 3 k.p.k.).

8. Obrońca / pełnomocnik z urzędu wyznaczany jest z listy obrońców / pełnomocników lub jest pozbawiony wolności (art. 81a § 1 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

9. Wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika z urzędu przez sądu, sąd lub referendarz sądowy rozpoznaje niezwłocznie. Jeżeli okoliczności wskazują na konieczność natychmiastowego podjęcia obrony / reprezentacji, przez sądu, sąd lub referendarz sądowy, telefonicznie lub w inny sposób stosownie do okoliczności, powiadamia stronę oraz obrońcę / pełnomocnika o wyznaczeniu obrońcy / pełnomocnika z urzędu (art. 81a § 2 i 3 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

10. Strona może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców albo pełnomocników (art. 77 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

11. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k.).

12. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k.).

13. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k.).

14. 3W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k.).

15. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przypadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k.).

16. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).

17. Jeżeli oskarżony / oskarżona jest nieletni / nieletnia lub ubezwłasnowolniony / ubezwłasnowolniona, jego / jej przedstawiciel ustawowy lub osoba, pod której pieczę oskarżony / oskarżona pozostaje, może podejmować na jego / jej korzyść wszelkie czynności procesowe, a przede wszystkim wnosić środki zaskarżenia, składać wnioski oraz ustanowić obrońcę (art. 76 k.p.k.).

18. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-17) ³⁾

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

- 1) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe
- 2) o ile przepisy nie stanowią inaczej; jeśli przepis stanowi inaczej to należy pouczyć strony stosownie do brzmienia tego przepisu
- 3) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi